

Waar is de horizon?

Horizon heet het boek van fotograaf Bert Danckaert. Terwijl er in het hele boek geen horizon te zien is. Nergens zie je een gezichtseinder, het eindpunt van een stuk land. Maar in de kunst is een horizon natuurlijk nooit zo - maar de lijn tussen de aarde en de lucht. Dus ook hier moeten we de horizon als metafoor zien, als scheidslijn tussen wat we zien en wat erachter verdwijnt. Wat je ziet zijn muren en schuttingen, meestal zonder diepte of perspectief. Daar kun je dan weer een verwijzing naar grote schilders als Rothko in zien - zoals een fotogeleerde in de inleiding doet - maar dat hóeft niet. Want je kunt je ook

gewoon verbazen over wat mensen over de hele wereld - Danckaert fotografeerde van Deurne tot Macau - met hun stukje muur doen. Ze zoeken er bijzondere tegeltjes voor uit, doen iets gekks met verf, zetten er hekjes voor of laten alle leidingen buitenlangs lopen. Vaak zie je deuren, ramen of luiken, maar nooit met zicht op wat erachter gebeurt. En soms staan op de foto alleen de boven- en onderkant van een muur. Door je oogharen lijkt het net een aardappelveld met een stuk lucht erboven. Maar of de kunstenaar het zo bedoeld heeft?

Martine Kamsma

Bert Danckaert, *Horizon*, uitgeverij Lanoo, 168 blz., 39,99 euro

